

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/54/2022
Identifikačné číslo spisu: 7020200900
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7020200900.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: D. U., O.. XX.X.XXXX, V. H. Č.. XX, M., právne zastúpený JUDr. Tatianou Jánošíkovou, advokátkou so sídlom Rooseveltova č. 6 Košice, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie so sídlom Ul. 29. Augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. 66985-2/2020-BA zo dňa 24.8.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Sa/44/2020-52 zo dňa 8.12.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.

Žalovanej náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom č.k. 7Sa/44/2020-52 zo dňa 8.12.2021 Krajský súd v Košiciach ako správny súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal zrušiť rozhodnutie žalovanej č. 66985-2/2020-BA zo dňa 24.8.2020 (ďalej preskúmané rozhodnutie) ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. 14373-7/2020-BA zo dňa 9.6.2020 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie zo dňa 9.6.2020. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že žalobca, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 29.1.2012, podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o soc. poistení v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o sociálnom poistení) nemá nárok na úrazovú rentu. Prvostupňový správny orgán vychádzal zo zisteného skutkového stavu:

Poškodený si uplatnil nárok na úrazovú rentu podaním žiadosti, ktorá bola doručená Sociálnej poisťovni, pobočka Košice dňa 12.8.2013. Podľa lekárskej správy Sociálnej poisťovne, pobočka Košice zo dňa 25.5.2020 má poškodený v dôsledku pracovného úrazu zistený pokles pracovnej schopnosti v rozsahu 5%, v dôsledku čoho nespĺňa podmienku nároku na úrazovú rentu. Poškodený od 1.1.2012 do 1.7.2012 pracoval u zodpovedného zamestnávateľa ISS Facility Services, s.r.o. ako manipulant. Dňa 29.1.2012 utrpel pracovný úraz, keď pri vyberaní rúry potrebnej na expedíciu zo

skládky došlo k samovoľnému uvoľneniu ostatných rúr, pričom jedna mu pritlačila stehno ľavej dolnej končatiny a bok o ďalšiu rúru na skládke. Bol hospitalizovaný na ortopedickom oddelení na pozorovanie a po prepustení sa udávané parestézie upravili a len diskkrétne pretrvávali. Dňa 20.3.2012 bola odporúčaná postupne plná záťaž. Neurologické vyšetrenie nevykazovalo patologické odchýlky od normy - aj postoj I. - III., chôdza I.-II. a orientačná citlivosť boli v norme. Dlhodobo udával parestézie (trpnutie, mravčenie) ľavého stehna. Dané naznačuje suspekciu rentových tendencií. Dňa 25.11.2013 bol posúdený na účely úrazovej renty s mierou poklesu pracovnej schopnosti v rozsahu 5%, nakoľko pretrvávala ľahká hypotrofia stehnových svalov ľavej dolnej končatiny s miernym oslabením svalovej sily. Pohyblivosť kĺbov bola zachovaná nebolestivá, postoj a chôdza boli v norme. Neurologický nález nevykazoval periférnu neuropatiu. Meraním bola dokázaná zhoda objemov stehnových svalov oboch dolných končatín. Pracovnú náplň u poškodeného v čase pracovného úrazu bolo vykonávanie čistiacich a manipulačných prác. Denný pracovný čas bol rozložený na prípravu podkladov -20%, uchytanie bremena a presun bremena na kamión, koordinačná činnosť so žeriavnikom -30%, ukončovacie práce po manipulácii - kontrola uloženia materiálov, fixácia materiálov, označenie - 20%, čistiace pomocné práce podľa potreby (zametanie a kosenie) - 30%. Pri pracovnom úraze poškodený utrpel pomliaždenie svalových skupín ľavého stehna bez zlomeniny s následným opuchom. Podozrenie na rozvoj kompartment syndrómu sa nepotvrdilo a po 6 dňovej hospitalizácii bol začiatkom februára 2012 prepustený. Od konca marca 2012 už bola doporučená plná záťaž končatín. V lekárskej správe z 25.5.2020 boli zhodnotené všetky predložené lekárske správy, pričom bolo zistené, že bolesti v driekovej chrbtici máva od svojich dvadsiatich rokov a od roku 2013 sa zhoršili. Ortopedické vyšetrenie v novembri 2013 bolo záverované ako funkčný vertebrogénny syndróm driekovej chrbtice s priaznivým ortopedickým nálezom. Pri ortopedickom vyšetrení vo februári 2016 referoval bolesti krížov v trvaní asi 2 mesiace, v tom čase pracoval ako strihač kože. Chrbticové bolesti v súčasnosti nesúvisia s pracovným úrazom z 29.1.2012 - pomliaždením stehna ľavej dolnej končatiny. Vzhľadom k závažnosti zranenia, stupňu poškodenia a funkčnému obmedzeniu vo vzťahu k povolaniu robotníka vykonávajúceho manipulačné práce v dôsledku vyššie uvedeného pracovného úrazu posudkový lekár určil pokles pracovnej schopnosti poškodeného na účely úrazovej renty v rozsahu 5%.

3. Žalovaná v preskúvanom rozhodnutí konštatovala, že posudková lekárka ústredia vyhotovila lekársku správu zo dňa 31.7.2020, v ktorej potvrdila posudkovým lekárom pobočky Košice stanovenú mieru poklesu schopnosti poškodeného vo výške 5%, pričom zhodnotila všetky doložené lekárske nálezy a vyšetrenia absolvované poškodeným po prvom posúdení jeho zdravotného stavu v novembri 2013. Odbornými lekáorskými vyšetreniami neboli zistené žiadne komplikácie v súvislosti s následkami predmetného pracovného úrazu, pričom ani doložené lekárske vyšetrenia nesúvisia s predmetným pracovným úrazom a tieto lekárske nálezy nemajú vplyv na pokles pracovnej schopnosti poškodeného zisťovaný na účely úrazovej renty. Poškodený preukázateľne trpí ťažkosťami s chrbticou, ktoré súvisia s degeneratívnymi zmenami a preto v tomto smere mohlo dôjsť k zhoršeniu zdravotného stavu poškodeného, avšak tieto zmeny na chrbtici, rovnako ako ťažkosti súvisiace s pečeňou, vysokým krvným tlakom, či chronickým zápalom prostaty nesúvisia s predmetným pracovným úrazom. Posudková lekárka ústredia pri podrobnom preštudovaní kompletnej zdravotnej dokumentácie poškodeného a to aj lekárskeho nálezov doložených do konania poškodeným, ktorými sa zaoberala v lekárskej správe zo dňa 31.7.2020, nezistila u neho pretrvávajúce ťažkosti súvisiace s pracovným úrazom, ktorý by odôvodňovali zmeniť mieru poklesu jeho pracovnej činnosti pôvodne určenú v rozsahu 5%. Práve naopak ide o ľahkú formu pracovného úrazu so zhojením stavu, bez následných komplikácií (okrem subjektívne udávaného trpnutia a mravčenia), pokles pracovnej schopnosti poškodeného v rozsahu 5% považoval za priaznivé zhodnotenie.

4. Správny súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že bolo riadne preukázané, že v prípade žalobcu išlo o ľahkú formu pracovného úrazu zo dňa 29.1.2012, pri ktorom utrpel pomliaždenie svalových skupín ľavého stehna bez zlomenín s následným opuchom, zo zhojením stavu bez následných komplikácií, iba so subjektívne udávanými ťažkosťami, ako sú trpnutie a mravčenie ľavého stehna, avšak tieto ťažkosti ho výrazne neobmedzujú pri čistiacich a manipulačných prácach. Vymedzené percento miery poklesu pracovnej schopnosti poškodeného voči ťažiskovým činnostiam vykonávaných u zamestnávateľa v rozsahu 5% predstavuje pokles pracovnej schopnosti vo vzťahu ku

všetkým ťažiskovým pracovným činnostiam v čase utrpenia pracovného úrazu v zmysle profesiogramu. Posudkoví lekári náležite zdôvodnili, že zdravotné problémy, najmä bolesti chrbtice, ktoré má žalobca a ktoré uvádzal aj v priebehu súdneho konania, a na základe čoho žiadal, aby súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie, nie sú v súvislosti s utrpeným pracovným úrazom zo dňa 29.1.2012. Navyše kontrolné ortopedické vyšetrenie po úraze potvrdzuje zhojenie ľavého stehna. Následná ortopedická liečba prebiehala pre bolesti chrbtice v driekovej oblasti, avšak tieto absolútne nesúvisia s predmetným pracovným úrazom, nakoľko pri pracovnom úraze k poškodeniu chrbtice nedošlo. Na tieto bolesti sa žalobca prerušovane preliečuje od svojich dvadsiatich rokov a tieto súvisia s degeneratívnymi, vekom podmienenými zmenami na chrbtici, ktoré sa dlhodobo vyvíjajú a sú v bežnej populácii časté. V lekárskejších nálezoch z ortopedických vyšetrení z roku 2016 je hybnosť bedrových kĺbov a kolien a členkov voľná, bez obmedzenia a lekárske nálezy z ortopedických vyšetrení U. Z. V. dokumentujú bolesti chrbtice a hlavy, ktoré nemajú súvis s pracovným úrazom. Takisto lekárske nálezy z neurologických vyšetrení verifikujú iba liečbu bolesti chrbtice a doplnené EMG vyšetrenie vylúčilo poškodenie nervov dolných končatín, pričom neurológom neboli zistené okrem bolesti chrbtice iné poškodenia a žalobcovi bola doporučená psychiatrická liečba. Zistené poškodenie pečene, vysoký krvný tlak a chronický zápal prostaty taktiež nesúvisia s predmetným pracovným úrazom. Správny súd dospel k záveru, že skutkové okolnosti týkajúce sa určenia miery poklesu pracovnej schopnosti žalobcu boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi, či už prvostupňového správneho orgánu zo dňa 25.5.2020 alebo žalovaného zo dňa 31.7.2020, ktorí vyhodnotili zdravotný stav žalobcu s prihliadnutím na jeho pracovnú náplň a to na základe predložených odborných lekárskejších vyšetrení. Posudkoví lekári rovnako náležite zdôvodnili, ktoré zdravotné postihnutia udávané žalobcom nesúvisia s pracovným úrazom a z toho dôvodu správny súd nenariadil vo veci znalecké dokazovanie navrhované žalobcom v konaní.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Uviedol v nej, že navrhol, aby správny súd nariadil znalecké dokazovanie na preukázanie tej skutočnosti, že žalobcove problémy v súčasnej dobe sú priamym následkom úrazu. Žalobcovi sa od úrazu závažne zhoršili dovtedajšie chronické bolesti chrbtice, trpí bolesťami v ľavom stehne a chrbte, trpnu mu ruky a nohy, podlamujú sa mu nohy, jeho pohyblivosť je značne obmedzená, v noci spí 3-4 hodiny, pretože musí zmeniť polohu. Berie lieky od bolesti. Jeho zdravotný stav mu neumožňuje sa zamestnať. Nie je schopný vykonávať prácu manipulanta, ktorú vykonával pred úrazom, keďže táto si vyžaduje nakladanie bremena, naskakovanie, vyskakovanie z kamiónu, sústavnú chôdzu. Súd odmietol vykonať žalobcom navrhnuté znalecké dokazovanie, čím je naplnený dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to tým, že odmietol vykonať žalobcom navrhnuté znalecké dokazovanie. Žiadal zmeniť rozsudok správneho súdu a zrušiť prvostupňové aj preskúmané rozhodnutie žalovanej.

6. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 28.2.2022. Zotrvala na tom, že skutkový stav veci bol pred vydaním preskúmaného rozhodnutia zistený dostatočne, čo konštatoval aj správny súd. Dodal, že nič nebráni žalobcovi podať novú žiadosť pri zhoršení jeho zdravotného stavu v dôsledku pracovného úrazu.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), po oboznámení sa so sťažnostnými dôvodmi a súdnym a administratívnym spisom zistil, že kasačná sťažnosť je v celom rozsahu nedôvodná.

8. Predmetom preskúmania správnym súdom bolo rozhodnutie žalovanej, ktorým potvrdila prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobca, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 29.1.2012, nemá nárok na úrazovú rentu. V odôvodnení žalovaná uviedla, že na základe predložených dôkazov o zdravotnom stave žalobcu bolo preukázané, že tento v dôsledku pracovného úrazu utrpel mieru poklesu pracovnej schopnosti vo výške 5%. Poukázala na to, že išlo o ľahkú formu pracovného úrazu, konkrétne pomliaždenie svalových skupín ľavého stehna bez zlomeniny kostí s následným opuchom, so zhojením stavu bez následných komplikácií, okrem subjektívneho udávania trpnutia a mravčenia,

preto bol pokles pracovnej schopnosti poškodeného stanovený v rozsahu 5%. Ďalšie preukázané zdravotné postihnutia žalobcu (degeneratívne zmeny na chrbtici, ťažkosti súvisiace s pečeňou, vysokým krvným tlakom, chronický zápal prostaty) nesúvisia s predmetným pracovným úrazom, preto nemohli byť hodnotené. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že správny súd mal nariadiť znalecké dokazovanie na preukázanie tej skutočnosti, že žalobcove zdravotné problémy v súčasnej dobe sú priamym následkom úrazu.

9. Podľa § 88 ods. 1 zákona o soc. poistení v znení účinnom ku dňu 26.8.2020 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 prvá veta cit. zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Podľa § 153 ods. 4 písm. a/ cit. zákona lekárska posudková činnosť úrazového poistenia zahŕňa posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti.

Podľa § 195 ods. 1 cit. zákona dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

Podľa § 196 ods. 6 cit. zákona účastník konania je povinný navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhlí, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

Podľa § 119 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

Podľa § 121 ods. 1 SSP účastníci konania sú povinní označiť v žalobe a vo vyjadrení k nej dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Správny súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

10. Úrazová renta je pravidelnou peňažnou dávkou úrazového poistenia, ktorá má poškodenej osobe zmierniť pokles zárobku v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania po jeho opätovnom zaradení do pracovného procesu a kompenzovať tak pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť, t. j. činnosť vykonávanú pred vznikom prac. úrazu alebo pred vznikom choroby z povolania. Základnou podmienkou je, aby pokles pracovnej schopnosti bol v priamej súvislosti s utrpeným pracovným úrazom, teda že uvedený pokles pracovnej činnosti je výslovne zapríčinený pracovným úrazom resp. chorobou z povolania.

11. Podkladom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia bola lekárska správa posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 31.7.2020. V rámci konania o odvolaní v nej zhodnotil všetky doložené odborné vyšetrenia aj vyšetrenia absolvované po prvom posúdení zdravotného stavu v novembri 2013. Kontrolné ortopedické vyšetrenia potvrdili zhojenie stehna. Následne ortopedická liečba prebiehala pre bolesti chrbtice v driekovej oblasti, ktoré však nesúvisia s pracovným úrazom zo dňa 29.1.2012, nakoľko vtedy nedošlo k úrazu chrbtice. Na tieto bolesti chrbtice sa prerušovane žalobca preliečuje od svojich dvadsiatich rokov a súvisia s degeneratívnymi zmenami v chrbtici, ktoré sa dlhodobo vyvíjajú. V ortopedických vyšetreniach z roku 2016 je hybnosť bedrových kĺbov, členkov

voľná, bez obmedzenia. Ortopedické vyšetrenia U.. V. dokumentujú bolesti chrbtice, kĺbov a hlavy, ktoré nemajú súvis s pracovným úrazom - pomliaždením stehna. Neurologické vyšetrenia taktiež verifikujú iba liečbu bolesti chrbtice. Doplnené EMG vyšetrenie vylúčilo poškodenie nervov dolných končatín. Neurológ okrem bolesti chrbtice nezistil iné poškodenia a odporučil psychiatrickú liečbu. Po druhom vyšetrení psychiatrom ďalej žalobca na vyšetrenia psychiatra nechodil. V septembri 2013 bola konštatovaná zmiešaná úzkostná depresívna porucha. Konštatoval ďalej, že ďalšie zistené ochorenie ako poškodenie pečene, vysoký krvný tlak a chronický zápal prostaty nesúvisia s pracovným úrazom. Cieľne vyšetrenia vylúčili akékoľvek poškodenie či ochorenie tepien a žíl dolných končatín

12. Posudkový lekár ústredia ďalej konštatoval, že samotný úraz - pomliaždenie ľavého stehna - bolo ľahkou formou úrazu so zhojením stavu. Odbornými vyšetreniami neboli následne zistené žiadne komplikácie konkrétneho úrazu. Novodoložené vyšetrenia dokumentujú ochorenia, ktoré nesúvisia s pracovným úrazom a preto nemajú vplyv na pokles schopnosti vykonávať činnosť zamestnanca, nie je dôvod na ich hodnotenie v súvislosti s posudzovaním na určenie úrazovej renty.

13. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom správneho súdu, že v danom prípade bol zistený zdravotný stav žalobcu dostatočne, pretože posudkoví lekári prvostupňového aj odvolacieho správneho orgánu dôkladne posúdili všetky predložené lekárske nálezy a tieto dôsledne a logicky vyhodnotili. Žalobca v kasačnej sťažnosti ani netvrdil, že by boli lekárske nálezy posúdené v rozpore s ich obsahom, resp. že by niektorý lekársky nález nebol posúdený. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že pracovný úraz - pomliaždenie ľavého stehna - bol ľahkou formou úrazu so zhojením stavu už na konci marca 2012, kedy bola žalobcovi odporučená plná záťaž končatiny. Súčasne zdravotný stav žalobcu nesúvisí s pracovným úrazom zo dňa 29.1.2012. Ani neurologickými vyšetreniami, ani ortopedickými vyšetreniami nebolo preukázané, že by súčasné zdravotné ťažkosti žalobcu mali pôvod v tomto pracovnom úraze. Naopak, bolo preukázané, že jednoznačne súvisia s degeneratívnym ochorením chrbtice, na ktoré sa žalobca lieči už od dvadsiateho roku svojho života, resp. s inými ochoreniami, napr. vysokým krvným tlakom. Žalovaná pred vydaním preskúmaného rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia presne a úplne zistila skutočný stav veci a na tento účel obstarala podklady pre rozhodnutie. Kasačný súd sa preto stotožnil s názorom správneho súdu, že nebolo potrebné v danom prípade nariadovať znalecké dokazovanie na zistenie miery poklesu pracovnej schopnosti. Žalobca napokon takýto návrh na doplnenie dokazovania v rámci správneho konania ani nepodal a znalecké dokazovanie navrhol vykonať až v konaní pred správnym súdom.

14. V súvislosti so sťažnostnou námietkou, že správny súd nedoplnil dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania, jedná sa vo svojej podstate o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci zo strany správneho súdu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Kasačný súd konštatuje, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 237/2012). Zmyslom konania v správnom súdnictve nie je vykonávať rozsiahle dokazovanie a vyvodzovať z neho skutkové závery. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmania zákonnosti rozhodovania žalovaného. Správny súd nie je správnu inštitúciou a nerozhoduje vo veci samej (napr. rozsudok NS SR sp.zn. 5Sžhuv/2/2011). Hoci ustanovenie § 119 SSP umožňuje správne súdu vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, konkrétny rozsah vykonaného dokazovania je však v správnom súdnom konaní determinovaný medzami súdneho prieskumu. Konkrétne by malo ísť len o dokazovanie, ktorým sa má preukázať, či skutkový stav bol orgánom verejnej správy zistený dostatočne na rozhodnutie vo veci samej. Opak by znamenal neprípustný zásah súdnej moci do moci výkonnej reprezentovanej v správnom súdnictve orgánmi verejnej správy. Preto v prípade, ak by vykonané dokazovanie mohlo priamo ovplyvniť, resp. zmeniť skutkový stav zistený orgánom verejnej správy (okrem výnimiek stanovených zákonom), správny súd by doplnenie dokazovania nad rámec zisteného skutkového stavu nemal vykonať a napadnuté rozhodnutie by mal podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP zrušiť.

15. Pokiaľ teda žalobca namietal nedostatočne zistený skutkový stav zo strany správnych orgánov, nebolo na mieste navrhovať vykonať znalecké dokazovanie priamo pred správnym súdom, ale navrhnúť vykonať znalecké dokazovanie pred správnym orgánom a z toho dôvodu navrhnúť zrušiť

preskúmané rozhodnutie. Uvedené by prichádzalo do úvahy vtedy, ak by správny súd mal preukázané, že skutkový stav správnymi orgánmi nebol zistený náležite, neobstojí pre riadne posúdenie veci a znalecké dokazovanie by doplnilo skutkový stav, resp. by ozrejnilo rozpory medzi predloženými lekáorskými správami a závermi lekáorských správ žalovanej. V danom prípade však takýto dôvod na zrušenie preskúmaných rozhodnutí zo strany správneho súdu zistený nebol, s čím sa kasačný súd stotožnil, ako je uvedené vyššie v odôvodnení. Skutkový stav bol správnymi orgánmi zistený dostačujúco pre riadne posúdenie veci a odborné posudky - lekárske správy zo dňa 31.7.2020 aj zo dňa 25.5.2020 sú dostatočným podkladom na zaujatie právneho názoru, že žalobca nemá nárok na úrazovú rentu, pretože nemá viac ako 40% pokles pracovnej schopnosti. Závery lekáorských správ žalovanej sú logické, presvedčivé, dostatočne odôvodnené, prehľadne vyhodnocujúce všetky predložené lekárske správy. Nebol preto žiaden dôvod na pochybnosti o ich záveroch vo vzťahu k zistenému zdravotnému stavu žalobcu. Preto nebol dôvod na zrušenie preskúmaného a prvostupňového rozhodnutia z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a potreby doplnenia dokazovania znaleckým posudkom.

16. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti poukazuje na to, že v súčasnosti trpí veľkými bolesťami v chrbte, nebola preukázaná žiadna príčinná súvislosť s jeho pracovným úrazom, ktorý sa jeho ochorenia chrbtice netýkal. Tvrdenie o veľkých bolestiach v ľavom stehne nie sú podložené žiadnym lekáorským nálezom od zhojenia tejto končatiny, ktoré je preukázané už v marci 2012. Bolo preukázané iba trpnutie a mravčenie v dolných končatinách. Ďalšie jeho uvádzané ťažkosti (nevydrží stáť viac ako 1 hodinu) neboli preukázané lekáorskými správami. Bolesťivosť bola dokumentovaná, avšak iba v príčinnej súvislosti s degeneratívnym ochorením chrbtice.

17. Kasačný súd sa nakoniec vyjadruje ku klasifikovaniu tejto sťažnostnej námietky pod § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Žalobca namietal, že správny súd odmietol vykonať žalobcom navrhnuté znalecké dokazovanie, čím je podľa neho naplnený sťažnostný dôvod podľa tohto ustanovenia. Podľa názoru kasačného súdu samotným nevykonaním navrhnutého dôkazu nemôže byť naplnený sťažnostný dôvod podľa tohto ustanovenia. Tento dôvod je naplnený vtedy, ak účastníkovi konania bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Treba konštatovať, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby súd vykonal všetky ním navrhované dôkazy. Ako bolo vyššie uvedené, správny súd môže fakultatívne vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ sa súd rozhodne vykonať dokazovanie, rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná (§ 121 ods. 1 druhá veta SSP). Z procesného hľadiska teda správny súd nepochybil, keď navrhnutý dôkaz nevykonal, pričom jeho nevykonanie riadne odôvodnil.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd vyhodnotil kasačnú sťažnosť ako plne nedôvodnú a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

19. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanej bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP a contrario tak, že žalovanej, ktorá bola v kasačnom konaní úspešná a preto jej patrí právo na náhradu trov, túto náhradu nepriznal, pretože neboli splnené podmienky § 168. Žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

20. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

